

У разуменні сучаснага еўрапейца ёга, як правіла, азначае шэраг фізічных практыкаванняў і палажэнняў цела, якія ствараюць пачуццё добрага самаадчування, унутранага спакою і гармоніі, а таксама служаць для захавання цялеснай маладосці і здароўя. † Ёга бярэ свой пачатак прыкладна за тысячу гадоў да нашай эры, і яе мэта – прывесці чалавека да збаўлення, якое разумеецца як вызваленне ад матэрыяльнага свету, поўнага пакут. Гэтае вызваленне дасягаецца шляхам выканання маральных прынцыпаў, індывідуальнай самадысцыпліны і практыкаванняў цела на пэўных пазіцыях. Бог, з якім вядзе да яднання ёга, – гэта не асоба Бога, а духоўная энергія, прырода і космас.

Ва Усходняй Еўропе практыкаванне ёгі, уключаючы маральны дыктат, разумовую і фізічную падрыхтоўку, практыкаванні для цела, трэніроўкі дыхання і медытацыю, абмяжоўвалася толькі практыкай пэўных пазіцый цела (асан) і трэніроўкамі дыхання. Майстар (гуру) па-ранейшаму незаменны, вучыць нерухомасці цела, затрымліванню дыхання і прыпыненню думак, якія вядуць да перажывання смерці. Магчыма, некаторыя практыкуючыя ёгу маюць ілюзію, што практыкаванні для розуму і цела, якія называюцца медытацыяй і сузіраннем, аналагічныя хрысціянскім практыкам і могуць падрыхтаваць і пазнаёміць іх з хрысціянскай набожнай малітвай.

Але нельга падрыхтавацца да малітвы, практыкуючы ёгу або дзэн. Хрысціянская малітва – гэта гісторыя любові.

У натуралістычнай містыцы любоў зусім не мае сэнсу. Каб любіць, трэба быць удваіх. Аднак у прыродным містыцызме ўсё абмяжоўваецца безасабовым, боскім “я”. Біблія акрэслівае, што “Бог ёсць любоў” (параўн. 1 Ян 4, 16), а будызм гаворыць пра любоў, як пра небяспечную ілюзію. Таму трэба рабіць радыкальны выбар.

Чаму хрысціянін павінен пазбягаць ёгі, нават як простага фізічнага практыкавання? Пры практыцы ёгі адбываецца пакланенне язычніцкім багам і тым самым парушаецца першая заповедзь. Акрамя таго, тэхніку нельга аддзяліць ад ідэі, таму ў асноўным кожная ёга, нават без свядомага намеру практыкуючага, з’яўляецца культам індуісцкіх бостваў. Практыкі ёгі закліканы вызваліць чалавека ад свету, які разумеецца як зло, што несумяшчальна з хрысціянскім духам. Таксама несумяшчальна з гэтым духам перакананне, што менавіта праз практыкаванні можна дасягнуць збаўлення – быццам чалавек можа дасягнуць гэтага сам, сваімі сіламі і працай, без Бога.

Праходжанне будыйскага або індуіскага рытуалу ініцыяцыі – гэта перадача сябе ворагу (як кажуць гуру, сілам прыроды). Персаніфікаваныя сілы прыроды айцы Касцёла называлі дэманамі, а мы гаворым пра дэманічных духаў. Такім чынам, калі мы ўдзельнічаем у абрадзе ініцыяцыі, згаджаемся з выніковым заповітам з гэтымі духамі, што для хрысціяніна з’яўляецца адмаўленнем ад Хрыста. Але Пан Езус перамагае ва ўсім, і калі мы просім Яго вызваліць нас ад тых сувязей, якімі звязалі сябе праз

Ці можна католіку займацца ёгай?

Аўтар: grodnensis.by

21.11.2021 00:00

няўважлівасць ці адсутнасць ведаў, Ён заўсёды дапаможа.